

ท้องถิ่นขอข้อมูลจากธนาคารได้ไหม

หน่วยงานของรัฐให้ทุนการศึกษาแก่บุคลากรไปแล้ว แต่อยู่ ๆ ก็ไม่ไปทำงานหายไปพร้อมเงิน และผู้ค้ำประกัน ก็เลยไปตามหาหลักฐานที่ธนาคาร ธนาคารจะเปิดเผยข้อมูลให้ได้หรือไม่

นางสาวพอลิตเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ องค์การบริหารส่วนตำบลสูง ได้ทำสัญญากับ องค์การบริหารส่วนตำบลสูง เพื่อรับทุนการศึกษาในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต และได้เบิกจ่ายเงิน ค่าธรรมเนียมการศึกษาไปแล้ว ๓ งวด เป็นเงิน ๙๐,๐๐๐ บาท ต่อมานางสาวพอลิตไม่ไปปฏิบัติงานและขาดงาน ติดต่อกันเกินกว่าเจ็ดวัน หน่วยงานจึงมีคำสั่งไล่ออกจากราชการ และฟ้องดำเนินคดีกับนางสาวพอลิตและนายพอใจ ให้ร่วมกันชดใช้เงินทุนและเบี้ยปรับ ซึ่งศาลปกครองอุบลราชธานีมีคำพิพากษาแล้ว ให้ร่วมกันหรือแทนกันชำระเงิน องค์การบริหารส่วนตำบลสูง จึงมีหนังสือถึงธนาคารกรุงไทย เพื่อขอข้อมูลข่าวสารบัญชีเงินฝากของลูกค้านี้ ตามคำพิพากษาของทั้งสองคน เพื่อใช้เป็นหลักฐานบังคับคดีต่อไป แต่ธนาคารกรุงไทยมีหนังสือแจ้งปฏิเสธด้วย เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของลูกค้าห้ามเปิดเผย เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล ประกอบกับพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติความรับผิดชอบให้พนักงานต้องรับโทษทางอาญาด้วย และธนาคารอาจถูกร้องเรียนหรือฟ้องดำเนินคดีได้ องค์การบริหารส่วนตำบลสูงจึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ธนาคารกรุงไทย มีหนังสือส่งเอกสารบัญชีเงินฝากของนางสาวพอลิตและนายพอใจ ไปประกอบการพิจารณาและชี้แจงเหตุผลการ ปฏิเสธเช่นเดียวกับที่แจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลสูงไปแล้ว

ก่อนจะไปถึงตัวข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีประเด็นต้อง พิจารณาก่อนว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสูงเป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ ? เห็นว่า ในหมวด ๓ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ผู้ทรงสิทธิหมายถึง เฉพาะปัจเจกชนเท่านั้น ไม่รวมถึงหน่วยงานของรัฐซึ่งมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนเข้าถึงได้ โดยสะดวกอยู่แล้ว ประกอบกับเหตุผลการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อเปิดโอกาสให้สิทธิแก่ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ และเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิขอข้อมูล ข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐด้วยกัน แต่อาศัยแบบแผนและธรรมเนียมของราชการหรือที่มีข้อกำหนดกำหนด ดังนั้น เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลสูงเป็นหน่วยงานของรัฐ จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงไม่มีอำนาจรับไว้พิจารณาได้ จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์เรื่องนี้ ไว้พิจารณา และจำหน่ายออกจากสารบบอุทธรณ์

สังเกตนิดหนึ่งครับว่า คำสั่ง หมายถึง ไม่มีสิทธิรับไว้พิจารณา แต่ถ้าเป็น คำวินิจฉัย หมายถึงรับไว้ พิจารณารายละเอียดเอกสาร แล้วมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผย หรือไม่ต้องเปิดเผย มีข้อสงสัยการปฏิบัติตามกฎหมายนี้ หากหรือไปได้ครับที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘ www.oic.go.th

(คำสั่ง ที่ สค ๙/๒๕๖๒)

“ไม่ได้ข้อมูลที่ขอ บอก สขร. นะครับ”